

i hvert Fald den velhavende Mand, end at Hytten gør det, for at bruge det poetiske Ord, som man anvender ved en saadan Lejlighed. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem, som er et saa nøgternt og roligt Medlem, vil anvende den Art Betragtninger, som sandelig slet ikke svarer til det virkelige Liv. Den store Ejendom vil dog i Almindelighed svare til større Indtægt og større Formue end det Hus, hvori en Landarbejder, som har erhvervet sig Statslaan, er flyttet ind.

Jeg forstaar altsaa det høje Ting saaledes, at det intet har at indvende imod en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld i 1914, og at man — hvad man vel ogsaa kunde vente af dette høje Ting — med Ro finder sig i, at der bliver en forøget Indtægt for Statskassen, ved at der bliver en forøget Skat for dem, hvis Ejendomme er galt vurderede — for dem, hvis Ejendomme er rigtigt vurderede, kommer der jo ingen Skatteforøgelse. Mod det Forslag, der er knyttet til Lovforslaget, om samtidig at foretage en Jordvurdering er der derimod fremkommet to Indvendinger, nemlig for det første, at den i og for sig ingen Nytte er til, og for det andet, at den er umulig at gennemføre. Hvis det sidste er Tilfældet, behøver man ikke at diskutere det første. Der siges, at den er umulig at gennemføre for Vurderingsmyndighederne i Løbet af Tiden fra 1. Januar til 1. Juli, ja, der er ogsaa sagt, at den overhovedet er saa vanskelig at gennemføre, at der skal et ganske særligt Apparat til, hvis man skal gennemføre en saadan Vurdering med Udbytte og paa et ganske sikkert Grundlag. Men for det første har vi jo haft Prøvevurderingerne, og vel er det sandt, at Resultaterne af disse har været spredte og overfladiske og ikke givet noget sikkert Grundlag for Betragtninger desangaaende, men helt resultatløse kan de dog ikke siges at have været, og ganske uden Oplysninger har de dog heller ikke været, det har ingen paa-staaet, og hvis man altsaa paa lignende Maade gik til en Vurdering over hele Landet, vilde man dog nok komme til Resultater, der havde Interesse. Men det er ikke Meningen med en saadan Prøvevurdering, som der her er Tale om, at man skal skaffe Grundlag for en Skat, og jeg synes derfor, at nogle af Indvendingerne falder bort. Jeg vil i høj Grad værge mig imod dette, at det her paatænkes at skaffe et Skattegrundlag. Der blev af en æret Folketingsmand, Folketingsmanden fra Halvrimmen (C. Sørensen), i Folketinget sagt, at naar

denne Prøvevurdering havde fundet Sted, vilde det have stor Interesse, om hver Ejendomsbesidder kunde i den ene Haand have Skattevurderingen til Ejendomsskyld og i den anden Skattebilletten med Hensyn til Jordskyld og saa sammenligne dem. Men det kan ikke nogen Ejendomsbesidder gøre, fordi denne Vurdering finder Sted; ingen kan i den ene Haand holde Skattebilletten til Jordskyld, for der er ikke Tale om et Skattegrundlag her, foruden at der heller ikke er Tale om, hvilken Skat der endelig skulde lægges paa dette Grundlag. Nej, hvis det var Tilfældet, vilde Tiden rimeligvis ikke slaa til, saa skulde der rimeligvis ogsaa skabes et meget større Apparat. Nu har ærede Medlemmer dog været inde paa — og det var især Tilfældet med det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) —, at man ikke kan undgaa en saadan Jordskyldvurdering. Og hvorfor ikke? Fordi store Dele af Befolkningen tror paa, at der er Fremtidsmuligheder der, ja, maaske den største Fremtidsmulighed, og fordi overhovedet Rørelser i Tiden, Rørelser i alle Lande kræver, at der foretages et saadant Forsøg paa Jordvurdering. Men saa skal man ikke være alt for smaalig, alt for angst for ogsaa at gaa til den og forsøge at gaa til den med de Vurderingsmyndigheder, man i Øjeblikket har. Skal vi nemlig skaffe andre, bliver det overordentlig bekosteligt, og hvorfor skal man pludselig tro, at de Vurderingsmyndigheder, vi har her i Landet, og som har virket fortræffeligt i de Aar, vi har haft Ejendomsskyldloven — derom har der egentlig aldrig været nogen Tvivl —, hvorfor skulde man saa tro, at de ikke kunde gøre dette Forsøg, som kun er et Forsøg, og hvor de ikke straffes efter Loven, hvis det ikke skulde lykkes for dem? Hvis man altsaa endelig er inde paa den Tanke, at noget saadant kræves, som det blev saa stærkt fremhævet af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), og jeg synes egentlig ikke, det er blevet modsagt fra anden Side, saa er det klogt og rigtigt, at man nu gaar til denne Vurdering, og vist neppe klogt og rigtigt, at man venter med det. Dermed er man jo ikke bundet til noget som helst, dermed er man jo ikke bundet til hverken at være Georgeist eller i og for sig at være Tilhænger af Jordskyld. Jeg vil selv ganske forbeholde mig, hvorledes jeg i og for sig vil stille mig overfor disse store Spørgsmaal, naar de en Gang kommer til at foreligge akut, om jeg saa maa sige. Men man gør neppe uklogt i nu at tage den